

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

NAT/263
"Styring af
oversvømmelsesrisikoen"

Bruxelles, den 9. februar 2005

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs

UDTALELSE

om

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om styring af oversvømmelsesrisikoen – Oversvømmelsesforebyggelse, oversvømmelsessikring og oversvømmelsesbekæmpelse

KOM(2004) 472 endelig

Kommissionen besluttede den 12. juli 2004 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

"Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om styring af oversvømmelsesrisikoen – Oversvømmelsesforebyggelse, oversvømmelsessikring og oversvømmelsesbekæmpelse
(KOM(2004) 472 endelig).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale og Arbejdsmarkedsmæssige Spørgsmål og Borgerrettigheder, som udpegede María Candelas Sánchez Miguel som ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 13. januar 2005.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 414. plenarforsamling den 9.-10. februar 2005, mødet den 9. februar 2005, følgende udtalelse med 132 stemmer for, ingen imod og 2 hverken for eller imod:

*

* *

1. Indledning

- 1.1 Vedtagelsen af vandrammedirektivet (VRD)¹ må siges at stå som en milesten i EU's vandpolitik, dels fordi der sikres en harmoniseret tilgang til de forskellige aspekter, der kendetegner de europæiske ferske og marine vande, dels fordi der blev indført en effektiv metode til vurdering af kvaliteten af disse vande og et centraliseret organisatorisk system, der gør det nemmere at anvende de samme foranstaltninger i de forskellige afvandingsområder, uanset hvilke beføjelser, der måtte gælde for hver enkelt afvandingsområde. Kommissionen har siden hen suppleret og udbygget vandrammedirektivet gennem lovgivning² og andre bestemmelser³ for at sikre, at EU's vandpolitik reelt beskytter vores floder og have.

1 EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

2 EØSU's udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af grundvandet mod forurening (KOM(2003) 550 endelig), EUT C 112 af 30.4.2004, s. 40-43.

3 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af listen over prioriterede stoffer inden for vandpolitik (KOM(2000) 47 endelig); Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om prissætningspolitikker med sigte på større bæredygtighed i brugen af vandressourcer (KOM(2000) 477 endelig); Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet "Frem mod en strategi til at beskytte og bevare havmiljøet" (KOM(2002) 539 endelig).

- 1.2 Af uforståelige grund er er visse aspekter, der er særdeles afgørende for kvaliteten af afvandingsområderne, imidlertid udeladt af vandrammedirektivet. Dette gælder eksempelvis oversvømmelser, som er et naturfænomen, hvis effekt i en vis udstrækning forstærkes kraftigt af mennesket. En stor del af de omfattende ødelæggelser, som oversvømmelserne forårsager, kunne imidlertid minimeres, hvis der førtes en hensigtsmæssig politik for anvendelse og beskyttelse af flodløb og flodbredder. Frem for alt bør man se til, at der ved opførelsen af vandrelaterede anlæg tages reelt – ikke blot formelt – hensyn til miljøet, så den naturlige dynamik ikke forstyrres, og der i stedet sikres en rationel udnyttelse af vandressourcerne.
- 1.3 Risikoen for oversvømmelse er tiltagende i EU, hvilket primært skyldes to årsager: For det første klimaændringerne, som kan medføre en stigning i antallet af stormfloder og føre til, at vandstanden i havene stiger som følge af en opvarmning af atmosfæren. For det andet følgerne af menneskets aktiviteter, såsom byggeaktiviteter ved flodløb og projekter til omledning og kanalisering af floder samt anlæg af havne, uden at der træffes foranstaltninger til vurdering og nedbringelse af miljøpåvirkningen. En anden menneskeskabt faktor er den tiltagende ørkendannelse. Europa er plaget af omfattende afskovning, brande og andre naturødelæggende aktiviteter. Med andre ord er den stigende risiko for oversvømmelse et resultat af den ubæredygtige udvikling. Gennem vedtagelse af bæredygtige modeller for økonomisk, social og miljømæssig udvikling kan denne fare dog reduceres.
- 1.3.1 Oversvømmelse af arealer med industrianlæg eller intensivt landbrugs- og kvægdrift, men også af byområder, medfører udslip af stoffer og produkter, der under normale betingelser ikke udgør nogen fare for vandkvaliteten, men som ved oversvømmelse forvandles til farlige forurenende stoffer, der kan have en skadelig virkning på folkesundheden og på de berørte økosystemer.
- 1.4 EØSU gør opmærksom på, at Europa mellem 1998 og 2002 har været udsat for over 100 større ødelæggende oversvømmelser, heriblandt de katastrofale oversvømmelser langs Donau og Elben i 2002. Siden 1998 har oversvømmelser været årsag til ca. 700 dødsfald, evakuering af ca. en halv million mennesker og forsikrede økonomiske tab på mindst 25 mia. EUR⁴.
- 1.5 På denne baggrund forelagde Kommissionen i juli 2004 Rådet (Miljøministrene) et forslag til beskyttelse mod oversvømmelser på EU-plan. Formålet var at sikre en samordnet styring af oversvømmelsesrisikoen for at forbedre den samlede oversvømmelsessikring. Medlemsstaterne skal i fællesskab udarbejde oversvømmelsesrisikokort og udføre planer for styring af oversvømmelsesrisikoen i hvert enkelt afvandingsområde og kystområde, og det er Kommissionens opgave at lette samordningen og informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og udbrede den bedste praksis på området.
- 1.6 Endelig skal det tilføjes, at, selv om de foreslåede foranstaltninger alene tilsigter EU's vandpolitik, berører problemet også andre EU-politikker, såsom landbrug, miljø,

4

Kilde: KOM(2004) 472 endelig.

civilbeskyttelse, transport osv. Dertil kommer et grundlæggende og vidtrækkende juridisk problem i forbindelse med styringen af oversvømmelsesområderne: spørgsmålet om, hvordan flodlejerne og kystlinjerne skal afgrænses og defineres som et fælles offentligt gode, der skal beskyttes, så der ikke kan foretages væsentlige ændringer gennem myndighedsbeslutninger, der udelukkende er politisk motiverede, og som berører andre beføjelser inden for vandforvaltning og oversvømmelsesforebyggelse. Ved at afgrænse beskyttede områder vil det være nemmere at modvirke oversvømmelser.

2. Resumé af forslaget

2.1 Kommissionens meddelelse kan opdeles i følgende tre dele:

- Styring af oversvømmelsesrisikoen,
- Nuværende foranstaltninger og fremtidige initiativer,
- EU's samordnede handlingsprogram.

2.2 Formålet med at styre oversvømmelsesrisikoen er at formindske sandsynligheden for oversvømmelse og begrænse dens følger. Det foreslås derfor at lade handlingsprogrammet indeholde følgende elementer:

- forebyggelse,
- sikring,
- beredskab,
- beredskabsindsats,
- normalisering og erfaringstilegnelse.

2.3 Hvad angår de nuværende foranstaltninger og fremtidige initiativer, der skal modvirke oversvømmelser, foreslås tre handlingsniveauer.

2.3.1 På europæisk plan omfatter indsatsen allerede eksisterende foranstaltninger og politikker, som fokuserer på at forebygge og begrænse følgerne af oversvømmelser. Med henvisning til den europæiske forskningspolitik forsøger man at gøre brug af forskningsprojekter, herunder FLOODsite, som bidrager til forbedring af de integrerede metoder, hvormed oversvømmelsesrisikoen skal analyseres og styres. Når det gælder udnyttelsen af strukturfondene, kan frem for alt Den Europæiske Fond for Regionaludvikling bidrage til at fremme forskning i og teknologisk udvikling af infrastrukturens systemer⁵. IRMA-projektet ("Interreg Rhinen-Meuse-aktiviteter") er et eksempel på et grænseoverskridende projekt mod oversvømmelser.

⁵ Et interessant eksempel med bæredygtig oversvømmelsesstyring og et regionalt udviklingsprogram for Tisza-dalen blev forelagt EØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø af Sándor Tóth, repræsentant for det ungarske ministerium for miljø- og vandforvaltning.

- 2.3.1.1 Endvidere foreslås det på europæisk niveau, at man gennem den fælles landbrugspolitik sikrer områder mod oversvømmelse ved at lade skov- og landbrug bidrage til jordbundsbeskyttelse. Tilsvarende foreslås miljøpolitikken inddraget i vandrammedirektivet ved at integrere styring af oversvømmelsesrisikoen i planerne for forvaltning af afvandingsområderne. Solidaritetsfonden (EUSF), som blev oprettet i 2002 efter de ødelæggende oversvømmelser i Centraleuropa, vil fortsat gribe ind i tilfælde af større katastrofer.
- 2.3.2 Det kan konstateres, at flere medlemsstater har udformet officielle retningslinjer eller retsakter for at forebygge oversvømmelsernes skadevirkninger, især de medlemsstater, der er mest udsatte. Der er blandt andet udarbejdet planer og strategier for oversvømmelsessikring såvel som oversvømmelsesrisikokort for de områder, der hyppigst rammes af oversvømmelser.
- 2.3.3 For det tredje har man truffet foranstaltninger til støtte for det internationale samarbejde ved grænseoverskridende floder, særlig i Centraleuropa, i form af organer, der skal sikre en samordnet forvaltning af afvandingsområderne.
- 2.4 EU's fælles handlingsprogram indeholder en række nødvendige forebyggende og skadebegrænsende foranstaltninger. Blandt de mest nævneværdige er en bedre samordning mellem myndighederne ved hjælp af planer for afvandingsområderne og kystområderne samt kortlægning af oversvømmelsesrisiciene. Samtlige foranstaltninger skal vedtages på baggrund af bedste praksis.
- 2.4.1 Hvis handlingsprogrammet skal lykkes, er det vigtigt, at medlemsstaterne, Kommissionen og de øvrige berørte parter samarbejder og lever op til deres ansvar i relation til forebyggelse af oversvømmelsesrisikoen.
- 2.4.2 Det er svært at beregne omkostningerne ved denne fælles indsats, men kvalitativt set opvejes de under alle omstændigheder af de fordele, som indsatsen indebærer for EU's borgere, deres ejendele og de ramte mennesker og områder.
- 2.5 Bilaget til meddelelsen er af stor betydning for udarbejdelsen og udførelsen af planerne for styring af oversvømmelsesrisikoen og af oversvømmelsesrisikokortene, eftersom det muliggør en vis harmonisering med udgangspunkt i de fastsatte mål.

3. **Generelle bemærkninger**

- 3.1 EØSU bifalder Kommissionens meddelelse, som er udarbejdet med det formål at forbedre og harmonisere de forskellige forebyggelsessystemer, der er indført i flere af medlemsstaterne for at modvirke oversvømmelser. Der bør imidlertid først og fremmest foretages en mere dybtgående evaluering af problemet, før det er muligt at træffe de rette foranstaltninger, navnlig de, som tilsigter en mere effektiv forebyggelse. Dermed vil man kunne undgå en stor

del af de skader, som oversvømmelser forvolder. For det andet bør der defineres en række grundlæggende begreber, som savnes i forslaget, for at sikre størst mulig harmonisering af de foranstaltninger, der foreslås inden for rammerne af risikostyringsplanerne og kortlægningen af oversvømmelsesrisiciene.

3.2 Oversvømmelser er naturfænomener, der indgår i vandløbenes og kystvandenens naturlige dynamik, og som følger en geologisk tidsskala, der spænder over et langt større tidsrum end den tidsskala, som normalt anvendes ved eksempelvis økonomisk planlægning og byplanlægning. Ved "returperiode" skal der således forstås:

- at stormfloder med en returperiode på 100-500 år vil oversvømme et givent område;
- at disse stormfloder med sikkerhed vil indtræffe;
- og at de kan indtræffe når som helst.

Der opereres inden for vandplanlægning med følgende grundlæggende begreber:

- Det naturlige flodleje, som i et kontinuerligt eller ikke-kontinuerligt vandløb udgøres af de områder, der overskylles ved normalt højvande.
- Flodsletter, som er lavtliggende områder, der teoretisk set kan blive oversvømmet ved ekstreme vandstande med en returperiode på 100-500 år – dette uanset ejerforholdene (offentlige eller private); de kompetente myndigheder kan imidlertid fastsætte begrænsninger for anvendelsen af arealerne for at garantere sikkerheden for mennesker og materiel.
- Oversvømmelsesområder, som generelt omfatter vådområder, flodskove, andre typer flodsletter, aflejringskegler, der er opstået i bjergområder som følge af oversvømmelser, saltsumpe og adskillige andre fænomener (som i mange tilfælde har skabt økosystemer af enestående miljøværdi), der som nævnt oversvømmes i forbindelse med vandløbenes og kystvandenens naturlige dynamik.

3.3 Omfanget af oversvømmelserne beror på bebyggelsen og arealudnyttelsen i oversvømmelsesområderne, om der er tale om aktiviteter, der påvirker vandsystemets normale forløb og medfører gennemgribende ændringer i forholdene i vandløbene og kystområderne. Dette kan nemlig øge risikoen for at tvinge vandløb ud i unaturlige strømme, hvilket kan blive til stor skade for både mennesker og materiel. EØSU mener, at følgende bør betragtes som faktorer, der øger oversvømmelsernes omfang:

- en uhensigtsmæssig planlægning, i flere tilfælde over lange tidsrum, af arealanvendelsen som følge af manglende hensyntagen til videnskabelig og teknisk viden, hvilket i dag er uacceptabelt,
- en ufuldstændig risikostyring baseret på tiltag (regulering af vandløb, kanalisering af floder og konstruktion af reservoirer og dæmninger, inddæmning af oversvømmelsesbassiner gennem anlæg af diger langs flodløb), der ofte har vist sig

utilstrækkelige, eller i nogle tilfælde ligefrem kontraproduktive, hvis man ser på de samlede virkninger, navnlig længere nede ad flodløbet.

- 3.4 Den tiltagende risiko for oversvømmelse, som skyldes ændringer i naturforholdene, frem for alt klimaændringerne, kræver omfattende forskning, så man kan afgøre, hvordan disse ændringer risikerer at påvirke vandløbenes og kystvandenes dynamik og dermed blandt andre oversvømmelsesområderne og returperioderne.
- 3.5 Den tiltagende risiko for vandstandsstigning, der skyldes menneskeskabte faktorer (såsom arealanvendelse og antallet af bosatte i området) kan og bør reguleres gennem en aktiv planlægningspolitik for at sikre en **bæredygtig** anvendelse af oversvømmelsesområderne og mindske risiciene.

4. **Særlige bemærkninger**

- 4.1 EØSU er enig med Kommissionen i, at formålet med at styre oversvømmelsesrisikoen er at formindske sandsynligheden for oversvømmelse og begrænse dens følger gennem forebyggelses-, sikrings- og oplysningsforanstaltninger osv. Det vil ikke desto mindre være hensigtsmæssigt at klassificere foranstaltningerne og metoderne samt de kriterier, der skal sikre, at der i det enkelte tilfælde træffes det rette valg. Følgende forebyggende foranstaltninger kan bruges som rettesnor:

- Naturlige foranstaltninger til beskyttelse mod oversvømmelse, såsom forbedring eller genopretning af den naturlige dræning ved at reducere jordpakningen eller beskytte skovene i bjergområderne, genopretning af (tidligere) naturlige oversvømmelsesbassiner, bremsning af flodbølgens strømnings- og forplantnings hastighed ved at genskabe vandløbenes naturlige forløb samt forbedring af bortledningen af regnvand i byområder.
- Foranstaltninger, der gør oversvømmelsesområder mindre sårbare (prognose- og varslingsystemer, fysisk planlægning samt eventuelle begrænsninger af denne i oversvømmelsesområder osv.).
- Foranstaltninger til forebyggelse af oversvømmelse (hydrologiske og hydrauliske foranstaltninger); der kan være tale om anlægsmæssige foranstaltninger (reservoirer for flodkontrol, flodkanalisering, diger osv.) eller foranstaltninger af anden art (begrænsninger for bebyggelse, programmer til sikring af mennesker og materiel osv.)

- 4.2 EØSU anmoder Kommissionen om at basere styringsplanerne på følgende principper og ikke-anlægsmæssige foranstaltninger:

- Få vandløbene og kystvandene til igen at slynge sig i deres naturlige forløb gennem genopretning af naturområderne og de forskellige naturlige selvregulerende elementer i afvandingsområderne (genplantning af skov i berørte bjergområder, beskyttelse af vådområder og dertil knyttede økosystemer, overvågning af erosion og aflejring i

vandløb, programmer for alternativ arealanvendelse og normalisering af områder med stor oversvømmelsesrisiko osv.);

- Gennemtvinge princippet om at opnå en bæredygtig udvikling i oversvømmelsesområderne gennem:
 - i. vurdering af det økonomiske potentiale ved arealanvendelse i disse områder i overensstemmelse med den naturlige højvandecyklus;
 - ii. planlægning af overgangen til disse modeller inden for de forskellige områder for planlægning, navnlig byplanlægning.

Det er på den baggrund, at princippet om en langtidsstrategi skal forstås. Det drejer sig ikke blot om at tage hensyn til den forventede udvikling, som angivet i Kommissionens meddelelse, men om at tilpasse den i de tilfælde, hvor man med rimelighed kan forvente, at den aktuelle oversvømmelsesrisiko vil forblive den samme eller øges.

4.3 Der bør fastlægges passende retningslinjer og kriterier for udvælgelsen af de foranstaltninger, der bedst egner sig til at forbedre oversvømmingssikringen:

- en forbedring af oversvømmingssikringen må ikke medføre en forringelse af de hydrauliske forhold andre steder (f.eks. gennem en forøgelse af afstrømningen, af vandstandene eller af flodbølgens strømningshastighed i vandløbets nedre løb);
- der bør så vidt muligt og under hensyntagen til princippet om bæredygtig udvikling fokuseres på foranstaltninger til genopretning af vandudvindingsområderne og naturlige foranstaltninger til fremme af tilbageholdelse af højvandet i områder, hvor det ikke kan gøre skade (dvs. lade vandløbene brede sig frem for at risikere oversvømmelse), frem for at installere tekniske beskyttelses anlæg;
- der bør så vidt muligt gives prioritet til foranstaltninger, der kan tilbyde en synergieffekt med andre mål for bæredygtig udvikling (f.eks. målene i vandrammedirektivet om kvaliteten af vandløbene og undergrundsvandet eller målene i EU's naturbeskyttelsesdirektiver).

4.4 De erfaringer med styring af oversvømmelsesrisikoen, som man har gjort sig i forskellige dele af verden, særlig i 70'erne, har klart og tydeligt vist, at de største problemer med at gennemføre de forebyggende foranstaltninger ikke er af teknisk karakter og ikke kan løses alene ved at opstille kort over risiciene og farene for oversvømmelse. I eksempelvis USA har de amerikanske ingeniørtropper (Army Corps of Engineers) udarbejdet mere end 20.000 risikokort, men meget få myndigheder gør brug af dem, og når de gør det, lægger de sig fast på én type anlægsmæssig foranstaltning (flodkanalisering, dæmninger, diger el.lign.), der ofte har vist sig utilstrækkelig som beskyttelse mod oversvømmelse, og således forårsaget omfattende ødelæggelser, der kunne være undgået, men som indtraf, fordi myndighederne og befolkningen levede i en falsk følelse af sikkerhed.

- 4.5 Det bør understreges, at det i EU netop er denne type foranstaltninger – konstruktion af anlæg til opdæmning eller kanalisering af vand, som ikke garanterer nogen absolut sikkerhed – der finansieres af strukturfondene (EFRU og Samhørighedsfonden). Der stilles generelt færre midler til rådighed til forebyggende foranstaltninger, både anlægsmæssige og af anden art. EØSU mener derfor, at man bør overveje at oprette en særlig budgetpost for dette handlingsprogram eller, i mangel heraf, udstikke retningslinjer for medtagelse af foranstaltningerne i andre programmer, der finansieres af Kommissionen.
- 4.6 Under alle omstændigheder er disse anlægsmæssige foranstaltninger ikke nok til at forebygge oversvømmelser eller beskytte oversvømmelsesområder. De kan kun gavne i et bredere perspektiv, hvor der også tages hensyn til fysisk planlægning, transportplanlægning (veje, jernbanelinjer osv.), vedligeholdelse af afvandings- og afløbskanaler samt beskyttelse af områder og økosystemer, der regulerer den naturlige nedsivning. Det ville derfor være hensigtsmæssigt i fremtiden at videreudvikle retningslinjerne i bilaget til Kommissionens meddelelse og inddrage metodemæssige principper og god praksis i udformningen af risikostyringsplanerne.
- 4.7 At indlemme planerne for oversvømmelsesstyring i vandrammedirektivet er nødvendigt for at kunne sikre, at den nødvendige planlægning finder sted i det samlede afvandingsområde, at der vedtages effektive foranstaltninger på samtlige niveauer (lokalt, nationalt, grænseoverskridende osv.), og at der sker en samordning mellem de involverede myndigheder. For at gøre dette lettere, bør der gennem et direktiv fastsættes kriterier og anvisninger for at sikre en passende integrering af disse to planlægningsrammer, som er forenelige men forskellige. Disse aspekter bør behandles i detaljer i forbindelse med den foreslåede videreudvikling af retningslinjerne i bilaget.
- 4.8 Integreringen af oversvømmelsesstyring i vandrammedirektivet bør baseres på følgende:
- En definition af "oversvømmelse" som et naturfænomen, der følger af vandløbenes og kystvandenes dynamik, og som undtagelsesvis men med jævne mellemrum kan indvirke på vandkvaliteten og økosystemerne.
 - En definition af "oversvømmelsesområde" som tæt forbundet med det territoriale aspekt i vandrammedirektivet (arealanvendelse, den potentielle forurening, økosystemer, der er afhængige af vandkvaliteten, osv.);
 - En definition af de oversvømmelsesrisici, der er knyttet til de vandfarer og –skader, der er omfattet af vandrammedirektivet;
 - En særlig risikostyring med henblik på vandforvaltningen i overensstemmelse med vandrammedirektivet (anvendelse af vand i afvandingsområder, genopretning af kystområder, handlingsplaner, etablering af beskyttede områder).

4.9 De vigtigste aspekter ved styring af oversvømmelsesrisikoen i relation til vanddirektivet er følgende:

1. Risikodefinition og -styring:

- hydrologiske aspekter, vandkvalitet og økosystemer,
- geologiske aspekter, jordskred og laviner,
- forvaltning og genoprettelse af offentlige vandløb og kystvande,
- miljømæssige kriterier for oversvømmelsesstyring,
- kriterier for byplanlægning.

2. Varsling og beredskab:

- territorial inddeling i zoner,
- systemer til formidling af hydrologiske data og til forebyggelse af katastrofer,
- civil beskyttelse,
- lovgivningsmæssig regulering af ovenstående aspekter i hver enkelt medlemsstat,
- folkeoplysning,
- koordinering mellem de berørte myndigheder.

3. Andre aspekter:

- tværvideenskabelig forskning og samordning,
- risikoforsikringer,
- sikkerhed i forbindelse med infrastrukturprojekter.

5. **Konklusion**

5.1 EØSU mener, at ethvert tiltag til oversvømmelsesforebyggelse, oversvømmelsessikring og oversvømmelsesbekæmpelse bør støtte sig til de metoder og instrumenter, der er udformet i vandrammedirektivet. Dette gælder særligt vandområdeplanen, som gør det muligt at regulere alle aktiviteter inden for forvaltning af vandløbene og kystvandene i det pågældende afvandingsområde. EØSU mener derfor, at det er nødvendigt at udarbejde et direktiv, der bygger på såvel Kommissionens meddelelse som bemærkningerne i foreliggende udtalelse. Dette vil gøre det muligt at bringe risikostyringsplanerne på linje med hver enkelt vandområdeplan og dermed tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner vores vandløb og kyster.

5.2 For at sikre, at der reelt tages hensyn til disse aspekter, kræves følgende:

- en præcis definition af de grundlæggende begreber, der skal danne grundlag for foranstaltningerne, særlig de som nævnes i udtalelsens punkt 4.7,

- en dybtgående evaluering af den aktuelle situation i hvert enkelt afvandings- og kystområde i EU, særlig i områder, der anses for at have en høj oversvømmelsesrisiko som følge af klimaændringerne og menneskets aktiviteter,
- der bør lægges vægt på foranstaltninger til forebyggelse af oversvømmelsernes skadelige følger. Alle de foranstaltninger, der er rettet mod befolkningen, bør inddrages og udvikles gennem egnet uddannelse og oplysning.

- 5.3 Risikostyringsplanerne og risikokortene, der er vedføjet som bilag til den foreslåede meddelelse, bør videreudvikles med henblik på at etablere en rangordning af foranstaltningerne. I første række bør stå de foranstaltninger, der har højest prioritet og bedst egner sig til finansiering, og man bør tage hensyn til de kriterier, der skal opfyldes for at mindske omkostningerne og øge fordelene for mennesker og materielle værdier. Hovedformålet er at bringe vandløbenes og kystvandenens naturlige dynamik i samklang med udviklingen af menneskets aktiviteter for derved at opnå en integreret bæredygtig udvikling i oversvømmelsesområderne.
- 5.4 Endelig mener EØSU, at de vigtigste aspekter ved styring af oversvømmelsesrisikoen, som også berører planlægningen i vanddirektivet, er definitionerne af risiko, varslingsystem og beredskabsindsats. Derudover bør man ikke overse EU's øvrige foranstaltninger, herunder tværvideenskabelig forskning og samordning, der specifikt sigter mod at begrænse oversvømmelsernes skadevirkninger, udformning af skadesforsikringer, der mindsker ofrenes økonomiske tab, og, frem for alt, overvågning og kontrol af sikkerheden i infrastrukturprojekter på de indre vandveje og i kystområderne.

Bruxelles, den 9. februar 2005

Anne-Marie Sigmund

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Patrick Venturini

Generalsekretær for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg